

Modstandere af midlertidige Toldforanstaltninger, som er lette at administrere samt giver Adgang til fuldstændig fri Konkurrence, og som giver Staten de Indtægter, der ved Importreguleringen gaar i enkelte Importørers og handlendes Lommer. Den eneste virkelige Indvending, der kan fremsættes, er vel den, at Toldforanstaltninger normalt vil være mere varige; men der er intet til Hinder for at tidsbegrænse Toldforhøjelsen, saa den bliver lige saa midlertidig, som Importreguleringen er.

Jeg skal slutte med at udtale, at den nuværende Regering ikke vil gaa med til at forlænge Importreguleringen, da det har vist sig, at vor Landbrugseksport derved vil udsættes for Vanskeligheder, og endvidere, fordi denne Form for Beskyttelse efter Venstres Mening er den uheldigste. Samtidig skal jeg erklære, at der nu er nogen Anledning til at komme de to omhandlede Industrier til Hjælp, idet jeg dog har det bestemte Indtryk, at det ikke varer ret længe, inden Konkurrencen fra de valutasvage Lande vil ophøre. Man er ikke berettiget til her ud fra at drage den Slutning, at Venstre ikke vil medvirke til at yde de nødstedte Industrier Støtte. Venstre er et frihandelsvenligt Parti, og denne Linie vil og kan Venstre ikke forlade, men som Forholdene for Tiden ligger ude omkring i Verden, kan der være Grund til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger. Men det maa være en Betingelse, at de, der kræver Ofre af andre, selv vil være villige til at bære deres Part af de midlertidige Byrder, saa meget mere som der er Vanskeligheder i alle Erhverv, og Bestræbelserne maa tilmed gaa ud paa at billiggøre Produktionen. Er der Villighed til at resignere og vil man gaa med til en saglig og nøgtern Behandling af det foreliggende Spørgsmaal, vil der sikkert findes en Løsning, som kan være til Gavn for Erhvervene og for Landet som Helhed, og jeg kan tilsige Regeringens Villighed til en Forhandling derom.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stavning): Den højtærede Minister erklærede nu i Slutningen af sin Tale, at Venstre er et Frihandelsparti. Det var godt, man fik det at vide, for man kunde ikke ellers høre det paa Talen. En mere protektionistisk Tale er ikke længe holdt i det danske Folketing. Helt igennem var den højtærede Handelsministers Tale et Forsvar for Toldbeskyttelse i Modsætning til den uskadelige Form, som midlertidige importregulerende

Foranstaltninger maa siges at være. Og maa jeg gøre en Bemærkning til om Talens Karakter. Jeg har ogsaa ved en anden Lejlighed hørt den højtærede Handelsminister tale om Skotøjsindustrien, nemlig da Fabrikkerne og Direktørerne forleden aabnede en Udstilling i Industriforeningen. Det var en ganske anderledes elskværdig Tale, den højtærede Handelsminister da holdt til Industrien. Den var præget af Fæststemningen. Da gjorde det ikke saa nøje med en smuk Haandbevægelse og et velvilligt Løfte om alt det gode, som den højtærede Handelsminister selvfølgelig undte de forsamlede Læderfabrikanter, Skotøjsfabrikanter o. s. v. Men nu er det Realiteterne, det kommer an paa, og saa faar vi Sandheden at vide, saa er der ingen Indrømmelser, saa skal der i hvert Fald betales for Indrømmelserne.

Den højtærede Minister læste adskilligt op af Svejts-Beretningen og af andre Beretninger og af, hvad han selv vilde sige. Jeg har netop, hvad angaar Svejts, fremhævet før, at Svejts og Danmark i mange Henseender slet ikke egner sig til at sammenlignes; men til Trods for, at man ved en Sammenligning maa komme til det Resultat, at Danmark er betydelig bedre stillet og har lettere ved at gennemføre en Importregulering, har Svejts alligevel gjort det, medens Danmark bereder sig paa at ophøre dermed. Den højtærede Minister sagde, at Svejts er ikke afhængigt af Udlandet. Det har jeg aldrig hørt før. Jeg færdedes dog i 14 Dage dernede blandt alle de Mennesker, der kendte Tingene, og deres bestandige Omkvæd var, at de i høj Grad var afhængige af Udlandet, og at de netop paa Grund af denne Afhængighed havde gjort forskellige Ting, som de under andre Forhold ikke vilde have gjort. Jeg beder den højtærede Minister, naar han faar en stille Time, at overveje og undersøge, hvorledes Svejts var stillet i Krigsaarene. Jeg tror, han da vil komme til det Resultat, at Svejts' Afhængighed af Udlandet var endnu værre end det lille Danmarks. I hvert Fald har fremragende Folk dernede tilstrækkelig tydeligt karakteriseret for os, i hvilken Grad denne Afhængighed berørte dem pinligt, og hvorledes de maatte gaa omkring bogstavelig talt og tigge andre Lande for at faa det Brød, som var fornødent for Svejts.

Lad os saa ikke tale om, at Svejts er uafhængigt, for det har intet som helst med Virkeligheden at gøre. Svejts er i højeste Grad afhængigt, hvis der kan være Tale om større eller mindre Afhængighed. Over-